

RESZLET

Reformáció szavakban

A	H	B	P	R	O	T	E	S	T	Á	N	S	B
W	I	T	T	E	N	B	E	R	G	T	D	G	Ú
I	T	G	H	F	Q	A	U	C	T	R	F	E	C
H	R	W	T	O	Í	J	K	Á	L	V	I	N	S
F	U	O	L	R	L	K	T	O	U	I	H	F	Ú
D	A	P	Y	M	T	V	R	L	T	Z	Y	U	C
N	H	Ö	K	Á	R	O	L	I	H	S	F	Z	É
A	T	T	K	C	U	G	P	B	E	Y	G	D	D
I	E	D	A	I	L	I	Ő	T	R	B	J	G	U
O	J	E	Z	Ó	A	L	S	R	E	I	R	T	L
V	I	Z	S	O	L	Y	I	B	I	B	L	I	A

Keressd meg az alábbi szavakat a betűtáblóban!
(Vízszintesen – balról jobbra – és függőlegesen – fentről lefelé – bújjak el a szavak)

- BÚCSÚCÉDULA

GENF

HIT

KÁLVIN

KÁROLI
- LUTHER

PROTESTÁNS

REFORMÁCIÓ

VIZSOLYI BIBLIA

WITTENBERG
- Sárközi Gergely Antalné

V. évf. teol. hallg., PRTA

Megjelenik évente 4 alkalommal

Felolvasó szerkesztő:
Márta Mithy-espines

Szerkesztő:
Sárközi Gergely Antal

Technikai szerkesztő:
Füstös Gábor

Szerkesztőség címe:
szigetek.paprium@gmail.com

Az oldalon szereplő anyagok a szerkesztőség jogát tartalmazzák.

VI. ÉVFOLYAM 3. SZÁM

Hallgassatok ráni, ti szigetek,
fogylétek, távoli nemzetei!
Esz 40.1

2024. AUGUSZTUS

A PÉTER-REFORMÁTUS EGYHÁZMEGYE HITELETI LAPJA

Köszöntés

Kedves Olvasóink! Talán nem kell senkinek magyarázni azt a gondolatot, hogy aszályos időkét élünk, hiszen mindenki nemcsak a környezetében, de saját maga is tapasztalja a huzamos ideig tartó kánikula fullasztó hatását. Bár az utóbbi napokban, egy-két héten érkezett valamenyi csapadék, az már nem tud segíteni azokon a növényeken, melyek a forróságban, víz hiányában kiszáradtak.

Tartalom

Igei üzenet	2
újkönyv	3
újbor	4
reformáció	5
örökévalóság vasárnapja	6
Imádság	7
Multunkból	8
Könyvajánló	9
Pannonia Reformata	10
Kreatív	12

Azt sem kell sokat magyarázni, hogy mindez a lelki életre is igaz. A lélek is ki tud száradni. Mert a léleknek is szüksége van „csapadékra”, „táplálékra”. Ha körülhözünk a világban, akkor azt látjuk, hogy a modern kor oly erővel ragyogja be korunkat, hogy az már perszelő hatással bír. Égetnek a hírek, melyek a háborús helyzetekről (már nem is csak az ukrán-orosz, hanem az izrael-palesztin szembenállás is rémisztí a világot, és ki tudja, mi lesz még itt), keresztény-gyűlöelő olimpiáról, gender-őrületről szólnak. Olyanokról, melyek kiszáritják az ember lelkét.

Ugyanakkor a nyári időszakban kevesebb létszámmal tartjuk vasárnapi istentiszteleteinket, sok helyen szünetelnek a bibliaórák, hétközi alkalmak. Kevesebb lehetőség jut a lelki felfrissülésre. Pedig éppen erre van szükség, hiszen nem csak a testünk, de a lelkünk is könnyen kiütköz, de amíg testünkön ezt könnyen észre vesszük, addig lelki tikkedtségünk észrevétele már nehezebb úgy. Ezért szeretettel ajánljuk olvasásra a Szigetek újság legújabb lapszáma, mely szeretne „cseppeket” kínálni, hogy kedves Olvasóink lelki megkönnyebbülését, felfrissülését szolgáljuk.

Füstös Gábor és Sárközi Gergely Antal szerkesztők

Mindennapi kenyér

Textus: „Mindennapi kenyereinket add meg nekünk ma...” Mt 6,11

Egy mese szerint egy kemény téli napon egy szegényasszony állt meg a király teli-kerjének ablakánál, és meglátott egy szőlfűrtőt. Elgondolta, hogy milyen jól jönne most ez beteg gyermeke számára. Hazament a főnökekéhez, keresett néhány fillért, és felajánlotta a király kertjének a szőlőért. Ő azonban csak intett a kezével, és elzavarta az asszonyt. Hazaérve a kunyhójába, az anyja lekapta az ágyáról a takaróját, zálgha adta, és újra odament a kertészhez, hogy adja el neki a fűrt szőlőt, és felajánlotta érte a takaróért kapott forintot. Az dühösen ki akarta dobni, amikor váratlanul belépett a hercegnő. Hallotta a férfi erőyes hangját, észrevette a nő könnyeit, és megkérdezte, hogy mi a baj. Amikor elmesélte neki a történetet, ő azonnal az asszonyhoz fordult: „Te, szegényasszony, hibát követél el! Az én apám nem kereskedő, hanem király; az ő dolga nem a kiárstás, hanem az adományszó. Ezek után letépte az áhított fűrtőt, és beletette a szegényasszony kötényébe.

A nyár végén az augusztus 20-i ünnep és a Miatyánkból vett ige egyaránt emlékeztet bennünket, hogy életünk legfontosabb dolgait nem vásárlással, ezek árának kifizetésével tudjuk megszerezni, hanem hálás szívvel fogadjuk el a mi mennyei Atyánktól, mert ezek bizony ajándékok. Ajándék a mindennapi kenyér, ajándék a hit, amivel Urunkhoz kapcsolódhatunk.

A szőlő a bőség, a jólét, gazdagság, áldás, öröm, a kiváltságosság, a gondviselés, a békesség, irgalmasság szimbóluma. Református textiliáinkon az úrvacsorai bort jelképezi, „Krisztus jellepe, de jelenti az egyházat is, sőt előképe a Szentháromságnak. A legteljesebb, leggazdagabb ronságunk. A legteljesebb, legteljesebb szimbólum.” (S. Lackovits Emőke: Református liturgikus textiliák a Dunántúlról és a Kálsáfról. Pápa, 2018. 58. o.)

A szőlő és a búzakeresz, Krisztus áldozatára, az új és örök szövetségére, az Utolsó Vacsorán elhangzott és minden úrvacsorai alkalmon elmondott szertartási ígére emlékeztet bennünket.” (uo.) Bár egyházunkban ez a két motívum csak a 19. századtól szerepel együtt (18. század második feléből ismert az első

olyan úrasztali terítő, ahol a két motívum egyúttal szerepel), mégis a legelterjedtebb. Itt Dunántúlon is több ilyen ismertünk, mint pl.: egy nagymáti úrasztali terítő 1889-ből, vagy a vesprémi úrasztali terítő 1895-ből. Törzsgyűjteményünkben egy 1929-ben készült bordó posztó úrasztali terítő ronságunk. A legteljesebb, legteljesebb szimbólum. A terítő négy sarkában búzakereszből és szőlőfűrtőből álló csokrocskák vannak, míg a közepén kehely és búzakeresz motívum található.

**Füstös Gáborné
műzeumi munkatárs
Pannónia Reformata Múzeum**

történetéről, hanem szubjektív beszámolóik sora, egykori és jelenlegi teológiai tanárok, illetve diákközvetők, seniorok tollából. Természetesen azért, hogy az olvasók átfogó képet kaphassanak az intézmény múltjáról, egy rövid oktatástörténeti áttekintést olvashatnak a kötet elején.

„Most, amikor ezzel a kötettel, amely nem a teljes képet adja, de sokak tapasztalatát mutatja meg, arra emlékezünk, hogy 25 évvel ezelőtt elindult a lelkes képzés a Pápai Református Teológiai Akadémián, nem embereknek állítunk emléket, nem a körülményeket értékeljük csupán, hanem arra figyelünk amit az Úr tett.” (Részlet Dr. Németh Tamás rektor előszavából)

Szóló és búzakalás

Református egyházi évünk ismétlődő ünnepei közül azokhoz érkezünk, melyek nem közvetlenül az üdvörténetből eredeztethetők. Ezen ünnepek közül most az új kenyérről és az új borról való hálaadásra utalunk ebben az évben.

A kenyér és a bor két nagyon fontos szimbólum, amely az úrasztali textíliákon szóló és búzakalás formájában jelenik meg.

Az úrasztali textíliáink mintakínscse az olasz reneszánsz ornamentikából és keleti, elsősorban török motívumokból ered a magyar ízlésvilágnak megfelelően megalkotva. A színek és a motívumok megvá-

Ez a kötet számvetés és hálaadás egy-egy sora. Amm a bibliai igazságnak a felismerése, hogy „Ha az ÚR nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők...” (Zsolt 127,1). Hisszük és valljuk, hogy az építők nem hiába fáradoznak és fáradoznak ezért az intézményért. Látnak a mögöttünk lévő 25 esztendőben Isten áldását, a megkapott lehetőségeket és ajándékokat. Reménységgel tekintünk előre, a jövőd felé, Isten kezéből fogadva mindazt, amit még tartogat számunkra.

Szeretettel és tisztelettel ajánljuk ezt a jubileumi visszaemlékező kötetet Olvasóink figyelmébe!

Sárközi Gergely Antal

5. képessé válunk elkerülni minden önzést, túlzó ragaszkodást e világ javai iránt, valamint a tisztességtelen élsőkösdést másokon.

6. mi magunk is ráérünk az adakozás, a megosztás öröme.

Egyser régen egy lelkész megkérdezte a kisiskolás gyerekeket: „Ki adja a kenyeret vascsőrára?” Szinte mindenki azt válaszolta: „Anyá.” – „De ki adta a anyának?” – „A pék.” – „És ki adta a péknek?” – „A molnár.” – „És ki adta a molnárnak?” – „A gazda.” – „És ki adta a gazdának?” – „A föld.” És csak ekkor, amikor megkérdezte: „És ki adta a

Textus: „Aki eszi az én testemet, és issza az én véretem, annak örök élete van, és én feltámasztom őt az utolsó napon.” Jn 6,54

Az újborról való hálaadáskor Teremtő Istenünknek mondunk köszönetet, hogy az idej esztendőben is adott az aszályos időszak ellenére természet a szőlőtől, és megsegítette a szőlőműködést is, hogy minden nehézség ellenére is, hisz az Úr gondoskodik, megadja testi szükségleteinket

Az újbor alkalmával halát adunk Istenünknek azért, hogy ebben is láthatjuk az Ő megújuló kegyelmét. A megújulás, az új lehetőségek útja tárul elénk. Isten legáldásosabb ajándéka, hogy meg akarja újítani az életünket. Adni akar nekünk! Többet, mint mi gondolnánk. Ezt kínálja fel

földnek?”, kapta meg végre a már korábban remélt választ: „Isten volt az.” Hámszor e kicsikhez hasonlóan mi is valamilyen másodlagos oknak tulajdonítjuk az áldásokat, nem pedig Isten ajándékának! Sőt félek, hogy sokan ma már ezt a láncolatot sem tudnák felállítani. Pedig nagyon fontos lenne látni mind az elsődleges forrást, mind pedig a másodlagos okokat. Éppen ezért kérjük el és fogadjuk halásan a mindennapit a mi Menyei Atyánktól.

**Páfi Zsuzsanna
lelképásztor, Győr**

Az újbor ígérte

most nekünk az Ő Lelke által az ige szavain keresztül

Az Élő Ige Évében még különlegesebben szólít meg bennünket Isten, szava – ahogy a Zsidókhoz írt level mondja – élő és ható. Csodálatos ígérteünk van: Jézus azt mondja, hogy ha esszük az Ő testét és véré, akkor örök életünk van, és feltámaszt minket az utolsó napon. Ezzel kínálja számunkra az Ő áldozatának ajándékát, mely az áldás és az élet forrása. Az újbor ünnepe Krisztus Urunk értünk kiontott vérére emlékeztet. Általa adja az Ő ígérteét mindnyájunknak, hogy vére által lehet megtisztított életünk, melynek Ő a záloga. Miért is fontos ennek meghallása? Azért, mert az életnek egyetlen töredékét sem fogjuk Krisztushban megalálni, ha nem vagyunk meggyőződve arról, hogy ő jelenti számunkra a teljességet és a

tökéletességet! Általa nem csak létezhünk, hanem ÉLÜNK!

Az Úr legyen segítségünkre, hogy az ünnepre hálaadással készüljünk, erősödjünk igyekezetben, hitben és szeretetben. Lássuk meg az Ő bűnt eltörlő

Textus: Róma 5, 1-21

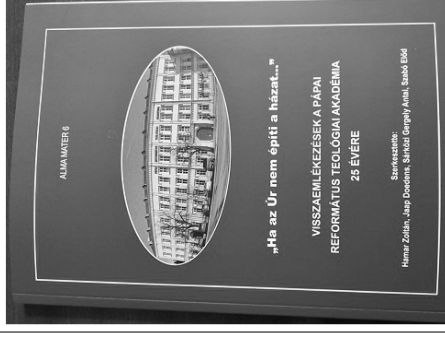
A megigazulás megbékélés Istennel

Rá tekintve nevez bennünket jónak, tisztának. Egynek az igazsága, Jézus áldozata minden ember számára elérő megigazulással lett. Isten kegyelme és ajándéka kiáradt az egy ember, Jézus Krisztus kegyelme által sokakra. A megigazulás megtörtént. A megszentelődés útját pedig járjuk a mindennapokban. Naponta formál bennünket, amint naponta hozzá fordulunk. Mi is formáljuk egymást gondolataink megosztásával, teünkkel. Amint egymásra hatással vagyunk az által, hogy beszélgetünk. Biztos volt már ilyen tapasztalatunk. Befolyásoltuk a másik embert viselkedését. Megtette, amit tanácsoltunk. Amikor Istennel beszélgetünk, akkor is így van. Ina által és Igéje által beszélgetünk vele. A Szentírásról keresztül szólít meg. A reformáció vívmánya, hogy nemcsak a papok olvassák Isten szavát, hanem minden ember megteheti. Olvassuk hát! Itt találkozhatunk Teremtőnkkel, Alkotónkkal, Aki ezen keresztül alakít, igazgat. Ez az átalakulás, tökéletesedés, megszentelődés életünk végig tartó folyamat. Amit megértettem a Bibliából, azt megélem. Úgy cselekszem, amint tanítja. A Szentírásból megismerjük Jézus Krisztus engedelmisségét, alázatos

Ha az ÚR nem építi a házat...

Ebben a lapszámban rendhagyó könyvajánlót olvashatnak a Pápai Református Teológiai Akadémia saját kiadványai között tavaly, 2023-ban megjelent jubileumi kötetéről. Az Akadémia 25. évéről való visszaemlékezések szerkesztői: Hamar Zoltán, Jaap Doedens, Sárközi Gergely Antal, Szabó Előd. A kötet az Akadémia Rektori Hivatalán keresztül szerzhető be: rektor@prta.hu.

A 2023-2024-es tanév a pápai teológiai oktatás szempontjából mérföldkő volt: ekkor ünnepeltük szeretett pápai teológiai újraindításának 25. évfordulóját.

A Pápai Református Teológiai Akadémia a Pápai Református Kollégium tagintézménye, a Dunántúli Református Egyházkerület egyetlen felsőoktatási intézménye, mely a dunántúli lelkipásztor- és hittanoktató képzésért és továbbképzésért felel.

De miért kellett 1998-ban újraindítani az intézményt? Röviden azért, mert 1951-ben bezárták. Ugyan a kommunista állam és az egyház között 1948-ban létrejött egyezmény még biztosította a működtetési nagy kollégiumok zavartalan működését, de csakhamar, 1951 őszén a kommunista hatalom nyomására már nem kezdte meg az új tanévet sem a pápai, sem a sárospataki teológia. 1952-ben aztán mind is az állam kezére kerültek. Az ősi kollégiumokból csupán a gyűjtemények maradtak meg piszkoló mécsesként.

A rendszerváltást követően Dunántúlon először a Pápai Református Kollégium Gimnáziuma indulhatott újra a Kollégium tagintézményei közül, majd hosszú évekkel később, 1998-ban végre újra megnyithatta kapuit a Pápai Református Teológiai Akadémia, s elindulhatott a 47 évvel ezelőtt megszakadt dunántúli lelkesképzés, mely aztán azóta is töretlenül folyik Pápa szívében, a református életben.

A 25. éves jubileumhoz kapcsolódóan teológiánk ünnepi kötetet adott ki. Ez a könyv nem tudományos igényű munka az újraindítás és az elmúlt 25 esztendő

hét pályázó között ott találjuk Baráth Ferencet is, aki megválasztását követően, 1876-tól újra a Kollégium tanára lett, immaron a jogakadémia kebelében. Tanársága mellett főiskolai pénztárnoki hivatalt is viselt, Eöri Szabó Sándor utódaiként 1859-1876 között. Ezt követően a gazdasági tanács tagjaként felügyelte társaisal együtt az intézmény vagyonát. Ezen felül az 1884-1885-ös tanévben a Pápai Református Kollégium főigazgatója is volt.

Baráth Ferenc először 1854-ben nősült, feleségével, Horváth (Margavics) Johannával 21 évig éleket boldog házasságban. Házasságukat Isten négy gyermekekkel áldotta meg. Felesége azonban 1875-ben elhunyt, halála után két évig élt özvegy-ségben, majd újra nősült: Somody Júlia, azán kiskorú gyermekeinek jószágos anyja, neki pedig szilárd támasza lett.

A jogakadémia újbóli megszűnése után (1885) a Kollégium kebelében működő tanítóképzőben folytató oktatói szolgálát a magyar nyelv, történelem, földrajz, tansekény, egészen annak bezárásáig, 1890-ig. Még az 1889-1890-es tanévben – 66 éves korában – is heti 22 órában tanított! Ezt követően már nem végzett oktatói szolgálatot a Kollégiumban, de rövid ideig főiskolai és kerületi pénztárnokként, majd 1891-től pénziári ellenőrként tovább munkálkodott az iskoláért, egészen 1894 szeptemberében történő lemondásáig.

Közben aktívan munkálkodott a Pápai Református Egyházmegye életében is, ahol hosszú ideig egyházmegyei számvevőként, illetve egyházmegyei világi tanácsbíróként tevékenykedett.

Az egyházmegyében többször is helyettes egyházmegyei gondnok volt, előbb Szabó György betegsége idején 1876-ban, majd Vághó János lemondása és az új gondnok megválasztása közötti időszak-ban 1882-ben. A választás ekkor – úgy tűnt – sikerrel járt, de a megválasztott új gondnok, Tóth Lajos élemedett korára tekintettel nem vállalta a feladatot, ezért az új választási eljárás lebonyolításáig ismét Baráth Ferencet kérték fel helyettesítésre. Végül az 1882. szeptember 12-13-án Pápán tartott közgyűlésen 27 érvényes szavazatból 21-et megnyerve, Baráth Ferencet egyházmegyei gondnokká választották. Ezirányú szövegeletéről idős kora miatt mondott le 1902-ben, ezzel 20 évig volt a Pápai Református Egyházmegye gondnoka Szekeres Mihály eszperes oldalán. Érdemeit az 1903-as egyházmegyei jegyzőkönyvben öröktették meg.

Méltótló szerint jó kedélyű, adomáival sokakat szórakoztató, nagy munkabírási ember volt Baráth Ferenc, aki igen idős korában, életének 82. esztendejében tért meg Teremtő Urához: halála 1905. december 14-én következett be Pápán. Temetésére december 16-án került sor nagy részvét mellett a pápai Alsóvárosi temetőben. Születésének 200. évfordulóján szeretettel emlékezik egykori diákjára tanárára a Pápai Református Kollégium, valamint egykori fogadónokára a Pápai Református Egyházmegye közössége.

Sárközi Gergely Antal
lelképászor, Noszlop és vidéke
a PKIA és a DREL munkatársra

életét. Mi is szeretnénk ilyen bölcsék, odaadók lenni! Meglátjuk, mit kíván tőlünk Isten, hogyan éljünk, és igyekezzünk olyanok lenni. Ez nem jelenti azt, hogy többé nem vétekezünk. De az Ő útján járunk, és magunkat hozzá igazítjuk. Igyekezzünk tanításra szerint élni. Egyre jobban megismerjük Istent. Minél inkább meglátjuk irántunk megnyilvánuló szeretetét, hűségét, annál inkább viszont szeretünk akarunk hozzá tartozni. Belső emberünk harcol a benne lakó bűnnel. Észveszti, mikor nem azt teszi, amit akar,

Csak vándorút az életem

Textus: „Ne nyugtalanodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbenem! Az én Atyám házában sok hajlék van; ha nem így volna, vajon mondtam volna-e nektek, hogy elmegyek helyet készíteni a számotokra?” Jn 14,1-2

Szép az a hasonlat, miszerint az ember élete ezen a földön olyan, mint egy vándorút. Születéstől a halálig úton vagyunk. Jöttünk Istenről, aki igent mondott ránk, elindított és megszabta az út hosszát, és amikor az életünk visszaveszi, nem az igejét vonja vissza, hanem az időből vesz ki bennünket. Abból a szakaszból, amibe beletett.

Nem könnyű ez az út, az átvonulás. Siralomvölgynék is nevezi a bibliai szóhasználat, mert tele van veszteségekkel. Születésünkkor anyánk méhéből is kiszakadunk, és idővel csak gyűlnék a veszteségeink. Elveszítjük a játékaikat, a

ami az Isten szerint jó lenne. A törvény és parancsok jó. Útmutatásnak kell. A bennem levő rossz választás el attól, hogy aszerint éljek. Megcsal engem a bűn. Becsap. A végén megöl. Ezért fontos, hogy mindig megbeszéljessük dolgaikat Teremtőnkkel.

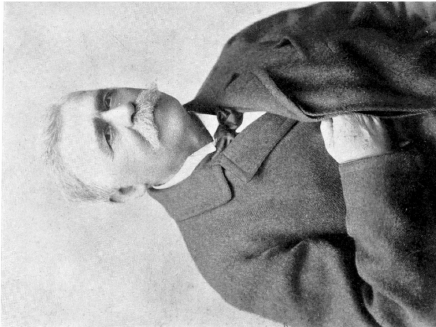
Az üdvösség kegyelemből, hit által, Jézus Krisztus érdemiért van. Látszódon meg rajtuk ez az irányultságunk, hozzá tartozásunk!

Füstös Erzsébet
b. lelkész, Győr-Szabadhegy

Kétszáz éve született Baráth Ferenc

tanította Pápán. Mivel a Kollégium valamennyi képzését elvégezte, döntés előtt állt, hogy egyházi, vagy világi pályára lép-e. Ő az utóbbit választotta, ezért kikerlte jogi bizonyítványát a Kollégiumtól, s Budapestre ment, ahol Pukolay Dániel váltoúgyvéd felügyelete alatt még azon az őszön felesküdtött jurátusként. Részt vett az 1847 novemberében kezdődő pozsonyi országgyűlésen is, azonban mielőtt az ügyvédi vizsgát letehetne volna, kiőrt a forradalom, ezért 1848 tavaszán nemzeőrnek állt. Nemzetőr főhadnagyként a Dráva mentén szolgált rövid ideig, majd 1848 augusztusában honvédek állott, ilyen minőségében pedig több csatában is részt vett, végül honvéd kapitányként kapitulált a komáromi 46. zászlóaljban.

Baráth Ferenc, a Pápai Református Egyház megye egykori gondnoka kétségkívül impozáns életpályát tudhat magának: a sokak által kedvelt „Baráth bácsi” hosszú élete során volt honvéd kapitány, főszolgabíró, de főiskolai tanár is.

Köznevelési szülők gyermekeként született Pápán, 1824. január 7-én. Szülei Baráth Ferenc földműves és Imre Zsuzsanna voltak. Tanulmányait Pápán végezte, a Dunántúli Református Egyházkerület nagy múltú anyaiskolájában, a Pápai Református Kollégiumban. Az 1839-1840-es tanévben Etén volt praecceptor, majd visszatért Páparra, és aláírta a főiskolai törvényeket. Később egy tanéven keresztül (1846-1847) – mint a legjobb tanulók egyike – segédtanítóként a declinisták osztályát

higgyetek Istenben, és higgyetek énbenem, azért, mert haza mentek. Az Atyához, a Teremtőhöz, ahhoz, aki útnak indított titeket. Elmegeyek és helyet készítek nektek. Jézus olyan szálláskészítőnk, aki végső révbe vezet a hajónkat. Jézus az, aki révbe vezet az életünket, és akinél van helyünk. Nem a halál fog bennünket magához venni, hanem Jézus, aki azt mondja magáról, hogy ő az út, az igazság és az élet. Merjük hittel rábízni életünket és halálunkat! Ámen.

Pásztor-Dudinszki Éva
óvodalelkész, Pápa

biroklunk, és csak az van, ami körbeveszi az életünket, és hogy ne foglalkozunk azzal, hogy másként tekinünk erre az életre. A hívő embernek az a reménye, hogy a zárandoklat tart valahová, és hogy megérkezünk az út végén az igazi otthonunkba.

Hová is tartunk? Jézus azt mondja tanítványainak: ne nyugtalanodjék a ti szívetek. Jézus tanítványai természetesen nyugtalanok voltak, mert Jézus a halálra készült. A halál ténye és rettenete talán leg súlyosabban fenyegeti a hitüket. De ezt pontosan tudja Jézus, és ezért mondja:

Imádság

mindnyáján Tőled tanítottak lehetünk és nem szűnsz meg minket ingalmasan vezetni és irányítani arra felé, ami valóban a javunkat szolgálja.

Amikor pedig elérkezik a reformáció hónapja, tudjunk örülni és hálásnak lenni azért, hogy felragyogtattad nekünk is, hogy hitből élünk és egyedül ezért csak Tiéd a dicsőség! Hadd üljünk meg Hozzád és Igédhez való ragaszkodásunkban.

Az újbórt való háláadás hadd emlékezzessen minket, hogy mily drága az az áldozat, melyet értünk hoztál az Úr Jézus Krisztus értünk történt áldozatában.

Nevedre pedig térjen dicséret, dicsőség, tisztesség és háláadás most és mindenkor! Ámen.

Mennyei Édesatyánk az Úr Jézus Krisztushan!

Hálát adunk Neked, amikor számba vesszük jótéteményeidet. Köszönjük, hogy megteremthetett a gabona idén is. Mindennapi kenyertünkről jóvaltodból eddig is gondoskodtál, és ajándékba kapjuk a következő esztendőre szóló kenyérnek valót is. Áldunk Téged a nyáron megapaszalt többi ajándékaidért. Magasztalunk Téged, hogy kapjunk lehetőséget arra, hogy pihenhetünk és felülülthetünk.

Az új tanév felé haladva kérünk Téged, hogy Te légy az, aki tanítasz majd bennünket továbbra is az élet útjára. Imádkozunk a gyermekekért és tanítóiért, nevelőikért, hogy egymásra találhassanak a tőled jövő ajándék megélésében, hogy

Tóth András
lelképásztor, Táp